

DE COMMISSIE ARTS-STAATSAMBTENAAR.

Een onjuistheid met betrekking tot het besluit der algemeene vergadering ten opzichte van de commissie-staatsambtenaar is in mijn kort overzicht van de besluiten dier vergadering, naar ik meen, *niet* geslopen. Ook ik herinner mij heel goed, dat de commissieleden, die aanwezig waren, ondanks het aandringen van den voorzitter, voor aanblijven niet veel gevoelden. Doch dat laatste zegt niets. Het diligent verklaren door de algemeene vergadering van een commissie tegen haar zin, is wel meer gebeurd! Volgens mijn korte aantekeningen ter vergadering — noch het stenografisch, noch het analytisch verslag kon ik raadplegen, omdat deze verslagen door de stenographen nog niet waren ingediend — heeft de algemeene vergadering, ondanks dat de heeren SNOECK HENKEMANS c. s. zich tegen het voorstel van den voorzitter verzetten, het voorstel der diligentverklaring aangenomen. Ook de op de vergadering aanwezige verslaggevers der groote dagbladen hebben in hun couranten dit besluit der algemeene vergadering vermeld. Bovendien heeft de vergadering de commissie niet gedechargeerd, wat toch het geval zou moeten zijn geweest, indien de diligentverklaring niet was aangenomen.

Kandersteg, 14 Augustus 1920.

C. F. SCHREVE.

OVER DE DIAGNOSTIEK DER NIERTUBERCULOSE.

Ik ben het geheel eens met de eerste stelling van den heer VAN RIJSSEL. Men is niet verantwoord, wanneer men in urinesediment tuberkelbacilli uitsluitend door kleuren en bekijken diagnostiseert (ook niet al heeft men groote bacterioscopische ervaring).

Bewogen door het groote belang van een juiste diagnostiek, waardoor het overbodig wegnemen van een nier kan voorkomen worden, ben ik hiermee zoo vrij te wijzen op een gemakkelijke dierproef, welke, naar ik meen, veel zekerder uitkomsten geeft.

In het *Ned. Tijdschr. voor Geneesk.* 1911, Deel 2, bldz. 15 schreef ik:

Voor de entproeven gebruikte ik een vloeistof, welke ik verkreeg door stukjes van het geheele bindvlies in een klein mortier met zeer weinig bouillon geheel fijn te kneuzen. Door deze bewerking kunnen de enkele bacillen, welke in de reuzencellen opgesloten zitten, vrij komen en haar schadelijke werking beter ontvouwen. Om deze vloeistof in de voorste oogkamer van een Guineesch biggetje te brengen, gebruikte ik een discissionaald en stak daarmee in den limbus in, op welke plaats dan, door een kleine bloeding, de insteekopening wordt geteekend: door een wenteling van de naald wordt het kamerwater afgelaten. Het gelukt nu gemakkelijk in deze opening een fijne canule even in te steken en de geheele voorste oogkamer met den besmetten bouillon te vullen. De reactie blijft gewoonlijk zeer gering en is na eenige dagen voorbij. Treedt nu eenige weken later een grijs infiltraat in de iris op met fijne uitzaaiingen, dan is dit vrijwel bewijzend voor tuberculose: bovendien kunnen dan gemakkelijk de bacillen in uitstrijkpraeparaatjes gevonden worden.

Ik behoef hier weinig bij te voegen. De groote voordeelen zijn, dat een spontane iristuberculose, welke op deze factieve zou kunnen lijken, eigenlijk nooit voorkomt, waardoor de meeste voorzorgen, door VAN RIJSSEL verlangd, overbodig worden. Zien-deroogen kan men het proces volgen, waarin na veertien dagen onfeilbaar uitspraak wordt gedaan. Bovendien is deze proef de allergevoeligste, waarin natuurlijk ook weer een gevaar schuilt voor overbodige operaties. Gemakkelijk uit te voeren is de methode tevens. En hierom meen ik ze na zooveel jaren weer opnieuw te moeten aanbevelen.

Augustus 1920.

A. VERWEY.

SAMENWERKING VAN MAAGARTS EN CHIRURG.

De heeren DE GROOT en SCHRIJVER zijn benijdenswaardig kort in hun antwoord aan collega VAN ALPHEN, wiens naam zij liever niet noemen. Het is ook heel erg als men